

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia .....

**zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania
systemu gazowego²⁾³⁾**

Na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.⁴⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (Dz. U. Nr 133, poz. 891) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ^{zgodnie z rozporządzeniem z 2010 r.} po pkt 9 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) punkt wirtualny – punkt leżący między punktem wejścia do systemu przesyłowego gazowego a punktem wyjścia z systemu przesyłowego gazowego, o niesprecyzowanej fizycznej lokalizacji, w którym następuje obrót paliwami gazowymi.”;

2) po § 16 dodaje się § 16a w brzmieniu:

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu..... pod numerem ..... zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998 str. 37, z późn. zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

³⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009 r., str. 94).

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104 i Nr 81, poz. 530 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789 i Nr 205, poz. 1208, ^{nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1392}

„§ 16a. W przypadku gdy obrót paliwami gazowymi prowadzony będzie w punkcie wirtualnym przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych świadczy usługę przesyłania na rzecz:

1) sprzedawcy - między punktem wejścia do systemu przesyłowego gazowego a punktem wirtualnym;

2) odbiorcy - między punktem wirtualnym a punktem wyjścia z systemu przesyłowego gazowego.”;

3) w § 18:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku świadczenia usługi przesyłania, o której mowa w § 16a, sprzedawca i jego odbiorcy odrębnie składają zgłoszenia zapotrzebowania. Ilość paliw gazowych określona w zgłoszeniu sprzedawcy powinna być równa sumie ilości paliw gazowych określonych w zgłoszeniach jego odbiorców. Zgłoszenia te stanowią podstawę do rozliczeń za świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych i rozliczeń z tytułu niezbilansowania paliw gazowych dostarczonych i odebranych z systemu gazowego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Określona w zgłoszeniu zapotrzebowania suma ilości paliw gazowych wprowadzonych do systemu gazowego powinna być równa sumie ilości paliw gazowych odebranych z tego systemu, chyba że użytkownik systemu gazowego podejmuje działania mające na celu uniknięcie niezbilansowania paliw gazowych dostarczonych i odebranych przez niego z systemu gazowego. W przypadku świadczenia usługi przesyłania, o której mowa w § 16a, punkt wirtualny uznaje się za miejsce odbioru paliwa gazowego z systemu gazowego i wprowadzania paliwa gazowego do systemu gazowego.”;

4) w § 38 w ust. 1 w pkt 6 lit a otrzymuje brzmienie:

„a) $34,0 \text{ MJ/m}^3$ - dla gazu ziemnego wysokometanowego grupy E o wartości liczby Wobbego z zakresu od $45,0 \text{ MJ/m}^3$ włącznie do $56,9 \text{ MJ/m}^3$,”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

UZASADNIENIE

Projekt nowelizacji rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego, opracowany jest na podstawie delegacji ustawowej, zawartej w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia ma na celu umożliwienie prowadzenia obrotu gazem ziemnym w punkcie wirtualnym. Propozycje zmian w rozporządzeniu są związane z prowadzonymi pracami nad opracowaniem *Mapy drogowej dojścia do konkurencyjnego rynku gazu*, której elementem ma stać się wprowadzenie *Programu uwalniania rynku gazu*. Przez punkt wirtualny należy rozumieć miejsce dostarczania paliwa gazowego, zlokalizowane wewnątrz systemu przesyłowego o niesprecyzowanej fizycznej lokalizacji, w którym następuje realizacja sprzedaży paliwa gazowego.

Podstawą funkcjonowania rynku gazu opartego o zasady konkurencji jest oderwanie przepływów fizycznych gazu od handlowych. Zasada ta została zapisana w motywie 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) 1775/2005, w którym stwierdzono, że „Aby doprowadzić do wzmocnienia konkurencji poprzez płynne rynki hurtowe gazu ważne jest, aby handel gazem mógł przebiegać niezależnie od jego umiejscowienia w systemie (...)”. By zasada ta była realizowana m.in. niezbędne jest wprowadzenie tzw. punktu wirtualnego, czyli bliżej nieokreślonego miejsca w którym realizowane są zawarte kontrakty. Istnienie punktu wirtualnego pozwala uczestnikowi rynku gazu ziemnego kupić w tym miejscu towar – paliwo gazowe, niezależnie od kierunku jego dostawy. Punkt wirtualny umożliwi dokonywanie transakcji na giełdzie, jak również transakcji pozagiełdowych dokonywanych bezpośrednio przez zainteresowane podmioty.

Koncepcja punktu wirtualnego opiera się więc na założeniu, że paliwo gazowe znajdujące się w systemie przesyłowym może być przedmiotem obrotu hurtowego bez określania jego fizycznej lokalizacji. Wprowadzenie postulowanych zmian ułatwi obrót paliwami gazowymi, a w szczególności umożliwi handel gazem ziemnym na rynku wtórnym. Proponowane rozwiązania przyczynią się do stworzenia konkurencyjnego rynku gazu ziemnego w Polsce. Takie rozwiązania umożliwią zarówno odsprzedaż gazu ziemnego niewykorzystanego przez odbiorców, jak również ułatwią wejście na polski rynek nowym przedsiębiorcom zajmującym się obrotem paliwami gazowymi.

Po wejściu w życie rozporządzenia operator systemu przesyłowego powinien dostosować do zmienionych przepisów instrukcję ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej, w celu umożliwienia zawierania transakcji kupna-sprzedaży gazu ziemnego w punkcie wirtualnym.

Proponowane przepisy mają charakter uniwersalny, tak aby umożliwić zainteresowanym podmiotom swobodne prowadzenie obrotu w punkcie wirtualnym. Nie jest intencją prawodawcy szczegółowe regulowanie zasad obrotu gazem w punkcie wirtualnym ani tworzenie przepisów o charakterze instrukcyjnym. Zbyt szczegółowe przepisy, w szczególności o charakterze instrukcyjnym, mogłyby bowiem negatywnie wpłynąć na rozwój rynku wirtualnego.

Rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego określa między innymi parametry jakościowe gazu ziemnego dostarczanego odbiorcom za pośrednictwem sieci przesyłowej i sieci

dystrybucyjnej. Parametry, określone w ww. rozporządzeniu, zostały oparte na normie PN-C-04752 dotyczącej jakości gazu w sieci przesyłowej oraz normie PN-C-04753 dotyczącej jakości gazu w sieci dystrybucyjnej. W rozporządzeniu, zgodnie z ww. normami, górna granica liczby Wobbego wynosi 54 MJ/m^3 .

W dniu 8 marca 2011 r. zostały opublikowane przez Polski Komitet Normalizacyjny znowelizowane normy:

- 1) PN-C-04750:2011 Paliwa gazowe. Klasyfikacja, oznaczenie i wymagania,
- 2) PN-C-04751:2011 Gaz ziemny. Ocena jakości,
- 3) PN-C-04752:2011 Gaz ziemny. Jakość gazu w sieci przesyłowej,
- 4) PN-C-04753:2011 Gaz ziemny. Jakość gazu dostarczanego odbiorcom z sieci dystrybucyjnej.

W znowelizowanych normach podwyższono górną granicę liczby Wobbego do $56,9 \text{ MJ/m}^3$. Zaznaczyć należy, że jest to dopuszczalna wartość zgodnie z europejską rekomendacją EASEE-Gas.

W związku z powyższym celem przedmiotowej nowelizacji rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego jest również dostosowanie jego przepisów do zmienionych Polskich Norm.

Zaznaczyć należy, że obecnie obowiązująca w rozporządzeniu Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego górna granica liczby Wobbego (54 MJ/m^3) może stanowić przeszkodę w możliwości sprowadzenia do Polski gazu LNG. Gaz, który będzie sprowadzany za pośrednictwem terminala LNG w Świnoujściu może mieć bowiem wyższą wartość liczby Wobbego. Z informacji przekazanych przez PGNiG S.A. wynika, że wartość liczby Wobbego dla gazu z Kataru, który będzie sprowadzany do Polski za pośrednictwem terminala LNG od 2014 roku będzie wynosiła $56,04 \text{ MJ/m}^3$, co przekracza wartość $54,0 \text{ MJ/m}^3$ określoną w obecnie obowiązującym rozporządzeniu.

W obecnym stanie prawnym, aby ww. gaz mógł zostać wprowadzony do polskiego systemu gazowego, musiałby zostać dostosowany do obowiązujących parametrów jakościowych paliw gazowych. W związku z powyższym, przy realizacji terminala LNG w Świnoujściu powstałaby konieczność budowy instalacji uzdatniających gaz ziemny do przepisów prawa polskiego. Taki wariant wiązałby się z budową azotowni, która podniosłaby dodatkowo nakłady inwestycyjne realizowanego obecnie projektu budowy terminala LNG oraz podwyższyłaby koszty jej późniejszej eksploatacji. Szacowane nakłady konieczne na zrealizowanie azotowni to ok. 125 mln zł, a koszty jej późniejszej eksploatacji - ok. 25 mln zł rocznie. Zaznaczyć należy, że nakłady te zostałyby przeniesione w ramach systemu taryfowego na odbiorców gazu ziemnego.

Nowelizacja § 38 rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego i podniesienie górnej granicy liczby Wobbego do $56,9 \text{ MJ/m}^3$ pozwoli na uniknięcie ww. kosztów. Ponadto umożliwi sprowadzanie za pośrednictwem terminala LNG gazu z różnych źródeł, co pozytywnie wpłynie na dywersyfikację źródeł dostaw gazu do Polski i zwiększy w ten sposób bezpieczeństwo energetyczne kraju.

Zaznaczyć należy, że w ramach procedury zmiany Polskich Norm przeprowadzone zostały badania na temat możliwego wpływu podwyższonej górnej granicy liczby Wobbego na urządzenia odbiorców paliw gazowych. Wyniki badań prowadzonych przez Instytut Nafty i Gazu oraz Instytut Nawozów Sztucznych z siedzibą w Puławach wskazują, że wprowadzenie do sieci gazu o liczbie Wobbego $56,9 \text{ MJ/m}^3$ nie stanowi zagrożenia dla odbiorców komunalnych. Ponadto badania przeprowadzone przez Instytut Nafty i Gazu oraz Instytut Nawozów Sztucznych potwierdzają, że gaz o zwiększonej liczbie Wobbego może być

stosowany u odbiorców przemysłowych, przy wprowadzeniu odpowiednich zmian w reżimie technologicznym.

W ww. wynikach badań stwierdzono m.in., że systemy regulacji palników przemysłowych i turbin pozwalają na ich prawidłowe dostosowanie do warunków spalania gazów ziemnych o podwyższonej wartości liczby Wobbego, charakterystycznych dla paliw z regazyfikacji LNG.

W świetle przeprowadzonych badań wydaje się, że przedmiotowa zmiana będzie miała wpływ przede wszystkim na odbiorców z sektora przemysłu chemicznego, rafineryjnego, metalurgicznego, petrochemicznego. W przypadku wykorzystania tego gazu przy produkcji nawozów sztucznych, w zależności od procesu technologicznego, konieczne będzie zastosowanie odpowiedniego katalizatora, zmianę stosunku H₂O/C w mieszaninie surowców lub zmianę temperatury procesu. Badania Instytutu Nawozów Sztucznych potwierdziły, że krajowe wytwórnie amoniaku zasilane gazami z regazyfikacji LNG mogą poprawnie pracować z wykorzystaniem istniejącej aparatury i maszyn. Jednak odbiorcy przemysłu chemicznego, rafineryjnego, metalurgicznego oraz petrochemicznego będą musieli ponieść koszty związane z adaptacją swoich urządzeń do nowego rodzaju surowca. Adaptacja może wymagać wprowadzenia nowych węzłów technologicznych lub modyfikacji istniejących. Adaptacje te są niezbędne dla usprawnienia procesów technologicznych..

Z informacji przekazanych przez Polską Izbę Przemysłu Chemicznego wynika, że podwyższenie liczby Wobbego związane z nieznaczną zmianą udziału metanu, jest dla przemysłu chemicznego możliwa do zaakceptowania. W takim przypadku zmiana taka będzie wiązała się z koniecznością zainstalowania w zakładach analizatorów gazu ziemnego i kosztami rzędu kilku milionów dla każdego zakładu.

Jeśli natomiast dostarczany gaz będzie posiadał podwyższoną wartość liczby Wobbego, ale jednocześnie posiadał większą zawartość węglowodorów wyższych (głównie etanu), konieczna będzie zmiana parametrów procesu, zmiana katalizatorów, a tym samym będzie wiązało się to z wyższymi kosztami wynoszącymi szacunkowo do kilkunastu mln PLN w przypadku spółek nawozowych i do 30 mln PLN w przypadku ORLENU S.A.

Należy podkreślić, że ewentualna budowa w ramach terminalu LNG w Świnoujściu azotowni nie jest rozwiązaniem korzystnym, zarówno dla sektora gazu ziemnego (kapitałochłonna inwestycja), jak również dla odbiorców gazu z przemysłu chemicznego ponieważ dodanie do gazu azotu będzie mieć negatywny wpływ na wydajność i ekonomikę procesów przemysłowych.

Odbiorcy wykorzystujący gaz ziemny jak surowiec do procesów technologicznych powinni posiadać wcześniejsze informacje odnośnie zmiany składu gazu (wszelkie wahania składu gazu ziemnego odbijają się niekorzystnie na pracy instalacji przemysłowych).

W związku z powyższym, celowe wydaje się stworzenie przez operatora systemu przesyłowego mechanizmu wczesnego informowania o przewidywanych zmianach składu gazu (np. zapewnienie informacji on-line dla wybranych odbiorców gazu).

Niezależnie od powyższego należy wskazać na korzyści płynące z proponowanej zmiany parametrów jakościowych gazu ziemnego dla odbiorców przemysłowych, w tym przemysłu chemicznego, rafineryjnego, metalurgicznego. Podwyższenie górnej granicy liczby Wobbego umożliwi sprowadzanie do Polski gazu ziemnego LNG, zwiększy się dzięki temu bezpieczeństwo energetyczne kraju. W związku z powyższym odbiorcy przemysłowi będą mieli możliwość zakupu gazu z różnych źródeł, co powinno korzystnie wpłynąć także na ceny gazu ziemnego.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95) rozporządzenie wejdzie w życie w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia podlega notyfikacji Komisji Europejskiej zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr z 2011 r., Nr 197, poz. 1172).

Projekt jest zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej, w tym w szczególności z przepisami ww. rozporządzenia 715/2009 oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009 r., str. 94).

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wpływ na finanse publiczne

Projekt rozporządzenia nie będzie wywierał skutków dla sektora finansów publicznych. Projekt nie będzie oddziaływał na wpływy do budżetu państwa z tytułu podatku CIT.

Projekt rozporządzenia nie będzie wywierał wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

2. Podmioty na które oddziałuje projekt

Projekt rozporządzenia umożliwi obrót gazem ziemnym w punkcie wirtualnym oraz dostosowuje parametry jakościowe gazu ziemnego dostarczanego odbiorcom za pomocą systemu przesyłowego i dystrybucyjnego do zmienionych w dniu 8 marca 2011 r. Polskich Norm.

Regulacje zawarte w projekcie będą oddziaływały na przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność w zakresie przesyłania i dystrybucji oraz sprzedaży paliw gazowych, a także na podmioty dokonujące przywozu gazu ziemnego do Polski oraz odbiorców paliw gazowych. W szczególności zmiana dotycząca podwyższenia górnej granicy liczby Wobbego może mieć wpływ na odbiorców z sektora przemysłu chemicznego, rafineryjnego, metalurgicznego, petrochemicznego, którzy mogą ponieść ewentualne koszty dostosowania swoich urządzeń i instalacji do zmienionych parametrów jakościowych gazu ziemnego. Niemniej jednak należy wskazać, że podmioty te będą miały możliwość zakupu gazu ziemnego z różnych źródeł za pośrednictwem terminala LNG, co może wpłynąć na obniżenie ceny zakupu.

3. Wpływ na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki, sytuację i rozwój regionów

Projekt rozporządzenia będzie wywierać pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki, zwiększając bezpieczeństwo energetyczne Polski. Wprowadzenie możliwości obrotu gazem ziemnym w punkcie wirtualnym umożliwi rozwój wtórnego rynku gazu ziemnego, a co za tym idzie przyczyni się do zwiększenia liczby podmiotów sprzedających gaz ziemny na terenie Polski. W związku z powyższym nowelizacja przyczyni się do zmniejszenia stopnia zmonopolizowania rynku gazu w Polsce i stopniowego rozwoju konkurencyjnego rynku gazu ziemnego.

Podwyższenie górnej granicy liczby Wobbego umożliwi sprowadzanie gazu ziemnego z różnych kierunków. Takie rozwiązanie pozytywnie wpłynie na dywersyfikację źródeł dostaw gazu ziemnego do Polski.

5. Konsultacje społeczne

W dniu 21 października 2011 r. projekt został poddany konsultacjom społecznym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 z późn. zm.). W trakcie konsultacji do projektu rozporządzenia zostały zgłoszone 81 uwagi.

Uwagi do projektu zgłosiły następujące podmioty:

- 1) CP Energia S.A.
- 2) Dolnośląska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.

- 3) SGT EuRoPolGaz S.A.
- 4) EWE Energia Sp. z o.o.
- 5) OGP Gaz-System S.A.
- 6) Górnośląska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.
- 7) Handen Sp. z o.o.
- 8) Izba Gospodarcza Gazownictwa
- 9) Karpacka Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.
- 10) KRI Marketing and Trading S.A.
- 11) PKPP Lewiatan
- 12) Mazowiecka Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.
- 13) PGNiG S.A.
- 14) Polenergia S.A.
- 15) RWE Polska S.A.
- 16) Wielkopolska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.
- 17) Zakłady Azotowe Puławy S.A.

Uwagi dotyczyły przede wszystkim przepisów dotyczących zasad funkcjonowania punktu wirtualnego (postulowano m.in. wprowadzenie jednego punktu wirtualnego na terenie Polski, szczegółowe określenie zasad funkcjonowania punktu wirtualnego, wprowadzenie przepisów szczegółowo regulujących zasady składania zgłoszeń zapotrzebowania i bilansowania). Większość uwag została odrzucona – celem nowelizacji jest bowiem wprowadzenie przepisów o charakterze ogólnym, które umożliwią prowadzenie obrotu w punkcie wirtualnym, a nie przepisów o charakterze instrukcyjnym.

Ponadto poruszona została kwestia związana z wpływem podwyższenia górnej granicy liczby Wobbego na odbiorców przemysłu chemicznego.

W dniu 22 grudnia 2011 r. została zorganizowana konferencja uzgodnieniowa, na której omówiono uwagi zgłoszone podczas konsultacji społecznych.